

30 Ağustos Gecesinde

26 AĞUSTOS GEÇESİNDE SAATLER İKİ OTUZDAN BEŞ OTUZA KADAR VE İZMİR RIHTIMINDAN AKDENİZ'E BAKAN NEFER

Saat 2.30

Kocatepe yanık ve ihtiyar bir bayırdır,
ne ağaç, ne kuş sesi,
ne toprak kokusu vardır. Gündüz güneşin,
gece yıldızların altında kayalardır.
Ve şimdi gece olduğu için ve dünya karanlıkta daha bizim,
daha yakın, daha küçük kaldığı için ve bu vakitlerde topraktan
ve yürekten evimize, aşkımıza ve kendimize dair sesler geldiği için
kayalıklarda şayak kalpaklı nöbetçi
okşayarak gülümseyen bıyığını seyrediyordu Kocatepe den
dünyanın en yıldızlı karanlığını.

Düşman üç saatlik yerdedir ve Hıdırlık tepesi olmasa
Afyonkarahisar şehrinin ışıklan gözükecek.
Kuzeydoğuda Güzelim dağları ve dağlarda tek tek ateşler yanıyor.

Ovada Akarçay bir pırıltı halinde ve şayak kalpaklı nöbetçinin hayalinde

şimdi yalnız suların yaptığı bir yolculuk var:
Akarçay belki bir akar su, belki bir ırmak, belki küçücük bir nehirdir.
Akarçay Dereboğazi'nde değirmenleri çevirip ve kılçıksız yılan balıklarıyla
Yedişehir kayasının gölgesine girip çıkar.
Ve kocaman çiçekten eflatun kırmızı beyaz ve sapları bir,
bir buçuk adam boyundaki haşhaşların arasından akar.

Ve Afyon önünde Altıgözler köprüsünün altından
gündoğuya dönerek ve Konya tren hattına rastlayıp
yolda Büyükcobanlar köyünü solda ve Kızılkilise'yi sağda bırakıp, gider.

Düşündü birdenbire kayalardaki adam kaynakları ve
yolları düşman elinde kalan bütün nehirleri.

Kim bilir onlar ne kadar büyük, ne kadar uzundular?
Birçoğunun adını bilmiyordu, yalnız, Yunan'dan önce
ve Seferberlik'ten evvel Selimşahlr çiftliğinde ırgatlık ederken
Manisa'da geçirdi Gediz'in sularını başı dönerek.

Dağlarda tek tek ateşler yanıyordu.
Ve yıldızlar öyle ışıltılı, öyle ferahtılar ki şayak kalpaklı adam
nasıl ve ne zaman geleceğini bilmeden güzel, rahat günlere inanıyordu
ve gülen bıyıklarıyla duruyordu ki mavzerinin yanında,
birdenbire beş adım sağında onu gördü.

Paşalar onun arkasındaydılar.
O, saati sordu
Paşalar: 'Uç', dediler.
Sarışın bir korda benziyordu
Ve mavi gözleri çakmak çakmaklı.
Yürüdü uçurumun başına kadar,
eğildi, durdu.
Bıraksalar
ince, uzun bacakları üstünde yaylanarak
ve karanlıkla akan bir yıldız gibi kayarak
Kocatepe'den Afyon ovasına atlayacaktı.

Saat 3.30

Halimur - Ayvalı hattı üzerinde manga mevziindedir.

İzmirli Ali Onbaşı (Kendisi tornacıdır) karanlıkta göz yordamıyla
sanki onları bir daha görmeyecekmış gibi
baktı manga efradına birer birer:
Sağda birinci nefer sarışındı, ikinci esmer.
Üçüncü kekemeydi fakat bölükte yoktu onun üstüne şarkı söyleyen.
Dördüncünün yine mutlak bulamaç istiyordu canı.
Beşinci, vuracağı amcasını vurana tezkere alıp Urfa'ya girdiği akşam.
Altıncı, inanılmayacak kadar büyük ayaklı bir adam,
memlekette toprağını ve tek öküzünü
ihtiyar bir muhacir karısına bıraktığı için kardeşleri onu
mahkemeye verdiler ve bölükte arkadaşlarının yerine nöbete kalktığı için

ona 'Deli Erzurumlu' derdiler. Yedinci Mehmet oğlu Osman'dı.
Çanakkale'de, İnönü'nde, Sakarya'da yaralandı
ve gözünü kırpmadan daha bir hayli yara alabilir,
yine de dimdik ayakta kalabilir.
Sekizinci İbrahim korkmayacaktı bu kadar
bembeyaz dişleri böyle tıkırdayıp birbirine böyle vurmasalar.
Ve İzmirli Ali Onbaşı biliyordu ki:
tavşan korktuğu için kaçmaz kaçtığı için korkar.

Saat: 4

Ağzıkara-Söğütödere mıntıkası.

On ikinci Piyade Fırkası.
Gözler karanlıkta, uzakta.
Eller yakında, mekanizmalar Üzerinde.
Herkes yerli yerinde.
Tabur imamı, mevzideki biricik silahsız adam: ölülerin adamı,
kırk bir söğüt dalı dikerek kibleye doğru, durdu boyun büküp
el kavuşturup sabah namazına, içi rahattır.
Cennet, ebedî bir istirahatdır. Ve yenilseler de, yenseler de âdâyı,
meydânı gazadan o kendi elleriyle verecektir
Cenabı rabbülâlemine şühedâyı.

Saat: 4.45

Sandıklı civarı.

Köyler.

Sarkık, siyah bıyıklı süvari,
çınar dibinde, beygirinin yanında duruyordu.

Çukurova beygiri kuyruğunu karanlığa vuruyordu:
dizkapaklarında kan, kantarmasında köpük...

İkinci Süvari Fırkası'ndan Dördüncü Bölük,
atları, kılıçları ve insanlarıyla havayı kokuyor.
Geride, köylerde bir horoz öttü. Ve sarkık, siyah bıyıklı süvari
ellerinin tersiyle yüzünü örttü. Karşı dağlar ardında,
düşman elinde kalan bir başka horoz vardır:
Baltaibik, sütbeyaz bir Denizli horozu.
Düşmanlar her hal onu çoktan kesip çorbasını yapmışlardır.